

Vi valgte *En dommers dilemma*, fordi den på en glimrende måte tematiserer religionens noen ganger usunne påvirkning på menneskesinnet, sier Erling Pettersen, medlem i juryen for Andreasprisen.

DILEMMA: Juryen som stemte fram *En dommers dilemma* som vinner av Andreasprisen, mener prisvinneren lykkes med å snakke sant om livet og gjøre dilemmaene i filmen relevante for oss alle. Foto: Norsk Filmdistribusjon

usansikt

ANDREASPRISEN

- Andreasprisen er en økumenisk filmpris som er et samarbeid mellom Den norske filmfestivalen, Film&Kino og avisen Vårt Land.
- Prisen er blitt delt ut siden 1985, og er oppkalt etter filmkritikeren, teologen og pedagogen Andreas Borch Sandisdalen, som drev et årelangt arbeid for kvalitetsfilm.
- Prisen er et grafisk blad, signert Eli Hovdenak.
- Juryen har bestått av biskop emeritus Erling J. Pettersen, kinosjef Eli Røthe, filmkritiker Kristin Aalen og kulturredaktør i Vårt Land, Alf Kjetil Walgermo, som har vært juryleder.
- Distributør for filmen i Norge er Norsk Film-distribusjon.

utgangspunktet for *Andreasprisen* gjelder?

– Mye har endret seg siden den gang. Derfor begrenser vi ikke til kristne, men også humanistiske verdier. Stadig flere filmer har også innslag fra andre religioner, og vi prøver å se etter hva de har felles. I dag er dette mer aktuelt enn i Sandsdalens tid. I dag er det like viktig å se hvordan religionen kan sette søkelys på ting som ellers ofte får en overfladisk behandling, mener Erling Pettersen.

– *Hvilke ting tenker du på?*
– Menneskeverdet, hva et menneske er. Den åndelige søken, og de åndelige spørsmål. Sett i et større, og ikke bare kirkelig, perspektiv enn tidligere.

Les mer

Les anmeldelsen av filmen på vl.no/anmeldelse

NY CD: Mezzosopranen Marianne Beate Kielland er ute med ny innspiling av Mahler-sanger, sammen med pianist Nils Anders Mortensen. Foto: Christian Palm

Søker seg mot dybdene

I KJELLEREN: Mezzosopran Marianne Beate Kielland liker best sanger som lodder dypt. – Selv om det blir mye hjerte og smerte, lander jeg ofte på den triste siden av repertoaret, sier hun.

LARS O. FLYDAL

lars.flydal@vl.no

– Nå har du spilt inn plate med 14 sanger av Gustav Mahler, under samletittelen *Ensomhet*. Der er det mye lengsel og levdt liv?

– Absolutt. Jeg regner meg som en rimelig gladlynt person, men har alltid hatt sans for lyrikk som beveger seg i de dypere lagene. Når de sterke tekstene av Friedrich Rückert får tonefølge som treffer det mørke stemningsleiet, griper det meg. Mahler og Rückert møter hverandre på en måte som blir til en sterkt eksistensiell enhet.

– Du har brukt lang tid på å modne deg inn i Mahler-sangene?

– Ja, det har tatt meg over 20 år å komme til et punkt der jeg kan gjøre disse sangene på en måte som jeg føler de fortjener. Selv om jeg ikke vil sette aldersgrense på Mahler, tror jeg det er en fordel å ha levd en stund for å tolke dette materialet på en måte som kan vibrere sammen med de mørke strengene. Selv om det er et par sanger i et lysere stemningsleie, handler mye om uoppnådd kjærlighet – og om å miste et barn, i *Kindertotenlieder*. Det er noe man kanskje skjønner litt bedre etter erfaring med egne barn.

– Hva leter du etter i musikken?

– Først og fremst komponistens intensjon bak det som står i notene. Jeg har stor respekt for

ÅNDS-VERK-STEDET

Hver uke spør vi aktuelle musikere og komponister hvordan og hvorfor musikken oppstår.

- Marianne Beate Kielland
- Norsk mezzosopran med utdanning fra Norges Musikkhøgskole.
- Internasjonalt etterspurt solist, med repertoar fra barokk til samtidsmusikk.
- Aktuell med ny plate: *Ein-samkeit*, på Lawo Classics, sammen med pianist Nils Anders Mortensen. Sanger av Gustav Mahler – fra *Kindertotenlieder*, *Rückert-lieder* og *Lieder eines Fahrenden Gesellen*.
- Har gjort en rekke innspillinger med ledende orkestre, og ti CD-er sammen med Nils Anders Mortensen.
- Ny kunstnerisk leder for Risør Kammermusikkfestival.

nok litt begrenset sans for veldig frie tolkninger.

– Du gjør sangene med klaverfølge, mens de opprinnelig ble skrevet for orkester?

– Mahler lagde sine egne klaverversjoner, som slett ikke er mindreverdige. Man mister de store klangfargene fra et orkester, men det lille formatet med klaver skaper et nytt perspektiv. Det gir intimitet og et nakent nærvær som jeg mener formidler essensen i det emosjonelle uttrykket. Pianist Nils Anders Mortensen og jeg har nå gjort et titalls innspillinger sammen. Vi har truffet en tone som også er viktig når vi skal formidle dypt-loddende musikk sammen.

– Krangler dere aldri om tolkningene?

– Nei, det kan jeg ikke huske at vi har gjort. Dessuten er Nils Anders så smart at hvis det blir uenighet, gir jeg meg fort. Vi møtes i en felles musikkforståelse, og ikke minst også i valg av repertoar.

– Finnes det musikk du velger vekk?

– Som mezzosopran har jeg fantastisk mye fint å velge i, ikke minst i musikk som beveger seg inn i det eksistensielle. Jeg har alltid søkt mot musikk som ligger godt til stemmen min, Mahler er et godt eksempel. Jeg har sunget en del Schubert, men det er ikke mitt eget førstevalg. Det er litt trist når jeg tenker på alle de fantastiske fine sangene han skrev, men hos Schubert er det noe som ikke matcher helt med min stemme.

komponistens anliggende, og hos Mahler er det lett å hente ut gjennom hans meget tydelige foringer i partituret. Jeg vil for all del ikke gjenkomponere Mahler, han har en klar tanke om sin egen musikk, og det har jeg en forpliktelse overfor som sanger. Jeg har